

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobců: **a) H. M., b) nezl. E. M.**, oba zastoupeni JUDr. Petrem Novotným, advokátem, sídlem Archangelská 1568/1, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2018, č. j. OAM-300/ZA-ZA11-ZA18-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2020, č. j. 2 Az 35/2018 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobců **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobcům mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla v případě žalobkyně a) obava z pronásledování pro její kritiku Arménské republikánské strany, poukazování na porušování pravidel během arménských voleb a absence zaměstnání a vlastního zázemí v Arménii; v případě žalobce b) (jejího nezletilého syna) obava, že by synovi ve vlasti hrozily stejné potíže s Arménskou republikánskou stranou jako žalobkyni a). Žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[2] Proti uvedenému rozsudku městského soudu podali žalobci (dále též „stěžovatelé“) kasační stížnost. Jako důvod kasační stížnosti obecně uvedli nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu spočívající v nedostatku důvodů, nevypořádání se se všemi důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu a nevyvrácení argumentace stěžovatelů. Dále

stěžovatelé namítali nesprávné zjištění skutkového stavu. Zopakovali své obavy z uvěznění, mučení či nelidského a ponižujícího zacházení. Stěžovatelé se domnívali, že naplnili podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a to přinejmenším v případě podmínek pro udělení doplňkové ochrany pro nebezpečí vážné újmy v podobě ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodů svévolného násilí v důsledku špatné politické situace v Arménii.

[3] Žalovaný pokládal kasační stížnost stěžovatelů za nedůvodnou. Trval na tom, že se v rozhodování o žádosti stěžovatelů o mezinárodní ochranu nedopustil žádné nezákonnosti, shromáždil dostatek podkladů, zjistil skutečný stav věci a zabýval se všemi uplatněnými námitkami stěžovatelů. Ve zbytku odkázal na své dřívější vyjádření k žalobě. K námitce stěžovatelů, že se městský soud v rozsudku nevypořádal s obavami stěžovatelů z uvěznění, mučení či nelidského a ponižujícího zacházení, odkázal na str. 4, 5 a 6 odůvodnění rozsudku. Stran namítaného udělení doplňkové ochrany odkázal na str. 8 rozsudku městského soudu. V závěru navrhl zamítnutí kasační stížnosti nebo její odmítnutí pro nepřijatelnost.

[4] V reakci na zaslané vyjádření žalovaného stěžovatelé sdělili, že setrvávají na důvodnosti podané kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nemusí být usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost odůvodněno. Přesto Nejvyšší správní soud nad rámec zákonného požadavku stručné odůvodnění svého usnesení připojuje.

[6] Podle § 104a s. ř. s. soud kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. K tomu, kdy je kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přijatelná, existuje početná a ustálená judikatura tohoto soudu. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je - kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek.

[7] Stran přesahu vlastních zájmů stěžovatelé v kasační stížnosti nic netvrdí. Jejich subjektivní přesvědčení o naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany se týká pouze vlastního zájmu a není důvodem, jenž by mohl založit jeho přesah, natož přesah svým významem podstatný, pokud současně není podložen objektivním zjištěním o hrubých procesních a hmotněprávních pochybeních krajského soudu a jejich zásadní systémovou závažností. Jak Nejvyšší správní soud vyslovil v citovaném usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 - 39: „(...) *případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude*

pokračování

docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.“ Nejvyšší správní soud žádá pochybení v tomto směru, natož zásadní pochybení systémového rázu, v napadeném rozsudku městského soudu neshledal.

[8] Obecné kasační námitky stěžovatelů směřují do otázek skutkových; též pouze v obecné rovině stěžovatelé namítají nedostatek důvodů rozsudku městského soudu a nevypořádání se se všemi důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, aniž by uvedli, které konkrétní skutečnosti, z nichž žalovaný (či městský soud) vycházel, nemají dle jejich názoru oporu ve spisu. Stěžovatelé neuvádějí konkrétní důvody jejich žádosti, které žalovaný nevypořádal, či ke kterým žalobními body se městský soud v napadeném rozsudku nevyjádřil.

[9] Ke kasačním námitkám stran nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu pro nedostatek důvodů [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] Nejvyšší správní soud upozorňuje na svoji dlouhodobou a ustálenou judikaturu. Nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou zejména taková rozhodnutí, u nichž z odůvodnění není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Důvod kasační stížnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí je dán také v případech, opomene-li krajský soud přezkoumat žalobní námitku (rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS), nebo není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby (rozsudek ze dne 14. 7. 2005 č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS).

[10] Nejvyšší správní soud pokládá rozsudek městského soudu za přezkoumatelný, úvahy soudu jsou v odůvodnění rozsudku vyjádřeny jasně a srozumitelně. Nejvyšší správní soud nezjistil, že by městský soud nevypořádal některý ze žalobních bodů, stěžovatelé koneckonců na žádný nevypořádaný žalobní bod ani nepoukazují. Žalobní bod, dle kterého žalovaný nevycházel z aktuálních informací o zemi původu a nezjistil úplně skutečný stav věci, vypořádal městský soud dostatečně v bodech 11 až 14 odůvodnění napadeného rozsudku. Ohrožením stěžovatelky a) pro její účast na protivládních demonstracích, včetně otázky odůvodněnosti strachu z pronásledování z důvodů zastávání určitých politických názorů kvůli kritice Arménské republikánské strany na sociální síti Facebook, se městský soud dostatečně zabýval v bodech 15 až 21 napadeného rozsudku.

[11] Nejvyšší správní soud poznamenává, že v azylovém řízení zakončeném v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného stěžovatelka a) jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany účast na protivládních demonstracích neuváděla. Tento důvod naopak neúspěšně

uplatňovala již v předchozím azylovém řízení vedeném v roce 2015. Tehdejší rozhodnutí žalovaného obstálo v soudním přezkumu, při němž Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 3. 11. 2016, č. j. 29 Az 50/2015 - 65, žalobu stěžovatelky a) zamítl. Kasační stížnost směřující proti tomuto rozsudku Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 Azs 327/2016 - 26. K nepřiznání mezinárodní ochrany z důvodu účasti stěžovatelky a) na protivládních demonstracích lze tedy plně odkázat již na dřívější argumentaci obsaženou v uvedených soudních rozhodnutích.

[12] Ke kasační námitce, že stěžovatelé naplnili podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a to přinejmenším v případě podmínek pro udělení doplňkové ochrany pro nebezpečí vážné újmy v podobě ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodů svévolného násilí v důsledku špatné politické situace v Arménii, Nejvyšší správní soud poznamenává následující. Doplňková ochrana se dle § 14a zákona o azylu udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu v případě, že by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Otázkou vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu (za vážnou újmu se podle tohoto ustanovení považuje *vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu*), se Nejvyšší správní soud v obecné rovině již podrobně zabýval v rozsudku ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, č. 1840/2009 Sb. NSS. Ani tato námitka tedy nezakládá přijatelnost kasační stížnosti. Stejně jako městský soud považuje i Nejvyšší správní soud v souzené věci za dostatečné odůvodnění žalovaného, že v Arménii (s výjimkou oblasti Náhorního Karabachu) neprobíhá ozbrojený konflikt ve smyslu uvedeného ustanovení zákona o azylu. Obdobně se přímo k situaci v Arménii vyjádřil Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 183/2018 - 31, kdy rovněž dovodil, že situaci v Arménii nelze považovat za „svévolné násilí“, v jehož důsledku by každý civilista v Arménii byl ohrožen na životě.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud tak v posuzované věci neshledal podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatelů ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jejich postavení, a proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu